

begynde at tænke paa at hjælpe dem, der havde deltaget i Krigen 1864, vilde Lovforslaget have været delt paa en saadan Maade, at det vilde være blevet meget mindre omfattende og maaske realisabelt. Det er jo saa, at den Slags Lovforslag vækker almindelig Sympati ude omkring i den store Befolkning, hvor man siger: „Det er flinke Folk, disse Forslagsstillere, de ville hjælpe os alle sammen“, og derfor maa man, som den ærede Finansminister paapegede, være varsom med at vække Forhaabninger ude i Befolkningen, Forhaabninger, som absolut senere hen vilde blive skuffede i større eller mindre Grad. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Vohmann) sagde: Hvorledes ved det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at Udgifterne vilde blive 4 Mill. Kr. — det er jo altfor overdrevent, han kan jo slet ikke have noget Begreb derom, ingen kan jo vide Bested derom, da der mangler statistiske Oplysninger. Men idet det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds bruger dette Udtryk, at der ingen er, der kan vide, hvor stort et Omraade Loven vil faa, giver han efter min Mening netop Forslaget Naadestødet, Dødsstødet, thi der er dog ingen Medlemmer af en lovgivende Forsamling, der vilde vedtage en Lov, hvis pekuniære Omraade er aldeles uoverskueligt, og det var det, det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds ytrede. — Det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Sungersen) begyndte — hvad der for øvrigt ikke kommer selve Lovforslaget ved — med at lade skinte eller at erklære ganske svagt, men rigtignok tilstrækkelig tydeligt til at blive forstaaet, at man var tilbøjelig til at sige: Naar en Kaptajn gaar af, skal han have Pension, og naar hans Enke faa senere kommer i Trang, skal hun have Hjælp osv. Men det ærede Medlem maa erindre, at den Pension, som Kaptajnen faar, og den Enkepension, som hans Enke faar, er en Del af hans Løn, og man maa huske paa, at naar en Kaptajn — for at tage det nævnte Tilfælde — faar sin Afsted, er han afstaaen fra hele sin tidligere Virksomhed, og at det er vækkelig og i de fleste Tilfælde næsten umuligt for en saadan Mand at skaffe sig et Bierhverv; han er da henvist til at leve af sin Pension, der er en lovbestemt Del af Lønnen for det Arbejde, han i sin Tid har udført i Statens Tjeneste. Man kan ialtsaa ikke her paa dette Punkt drage nogen Parallel med Understøttelsen til gamle Krigere. — Den Tanke, som den højtærede Finansminister fremsatte om, at man gennem Alderdomsforsørgelsen skulde komme de virkelig trængende gamle

Krigere til Hjælp, er en Tanke, jeg havde fat i, forinden jeg hørte den højtærede Finansminister udtale den, og som jeg nu derfor ogsaa vil tage til Indtægt, idet jeg mener, at Alderdomsforsørgelsen er til for at hjælpe alle værdige trængende. Naar der altsaa i et Sagn blandt de værdige trængende specielt er Krigere fra 1848—49—50 — for at begynde med dem — der have Krigsmedaljen, vil det vedkommende kommunale Raad, hvis det har Følelse for disse gamle Krigere, have det i sin Magt — og det vil være i Kommunens egen Interesse — at søge at gøre Alderdomsforsørgelsen saa meget større for disse Folk, og da Staten jo tilstøder en vis Sum til Alderdomsforsørgelsen, kunde det jo tænkes, at man muligvis kunde faa denne Sum noget forstørret for derigennem at naa til, at de gamle Krigere kunde faa en Alderdomsforsørgelse, der var højere end den, som almindelig dødelige faa. Jeg vil derfor slutte med at sige, at selve Lovforslaget er jeg imod, ikke fordi jeg ikke billiger Tanken om saa vidt muligt at komme de gamle Krigere til Hjælp, men fordi jeg tror, at Lovforslaget er forment saaledes, at det bærer Døds- spiren i sig selv. Lovforslaget er gaaet for vidt, men et Lovforslag kan jo tit — det have vi set saa mange Gange — blive omformet her i Salen paa en saadan Maade, at det bliver noget helt andet, end hvad det begyndte med at være. Og da Finansudvalget har saa overordentligt meget at bestille, har jeg det Haab, at dette Forslag maatte kunne blive henvist til Drøftelse i et særligt Udvalg, og at det i dette Udvalg maa faa en saadan Form og et saadant Omfang, at det vil kunne gaa igennem i dette Ting og i det andet Ting og blive modtaget af Regeringen. — Naar imidlertid det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds ønskede, at Lovforslaget maatte komme til Hærudvalget, fordi — som han udtalte sig — den Udgift, som Lovforslaget vilde medføre, derved vilde komme til at staa som en Merudgift for Hærvæsenet, saaledes at han — det maatte jo være Meningen — til sine Vælgere kunde sige: Der se I, hvor meget Militærvæsenet koster — saa gør det mig ondt. Det ærede Medlems varme Udtalelser havde nemlig hos mig vaakt Forhaabning om, at det var af virkelig Følelse for de gamle Krigere, at han udtalte sig, som han gjorde; men den nævnte Udtalelse giver det en Bismag af, at det ærede Medlem ønsker paa et nyt Punkt at kunne rette Anker mod det meget lidt velsete Militærbudget. Naar det har været en af Bevæggrundene, er det ærede Medlems store Kærlighed til de gamle